

Николай Лилиев

Ти чуваш мойта горестна
молба...

Ти чуваш мойта горестна молба
от своите небеса, незнайни боже,
прати низвъргнат дух ръка да сложи
над моето сърце, като съдба!

Аз не разбих желязната врата,
която води в сенките на рая,
и мойта душа ридай в безкрая
като прогонена мечта.

Покорен чакам твоя властен зов
да ми разтвори тайните на ада,
аз може би ще пия там наслада,
аз може би ще пия там любов.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7723>]